

Motion till riksdagen 2010/11:U231

av **Maria Lundqvist-Brömster (FP)**

Hbt-frågor i FN

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en FN-konvention mot diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en internationell deklaration mot förtryck på grund av sexuell läggning och könsidentitet.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hbt-organisationers roll i FN-systemet.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om uppmärksammande av hbt-frågor i UNDP.

Motivering

En diskussion om de lämpligaste metoderna att verka globalt mot förtryck av homosexuella, bisexuella och transpersoner måste ta sin utgångspunkt i de mänskliga rättigheterna och de konventioner som skall skydda och garantera dessa rättigheter. I dag är arbetet splittrat och fokuseras ofta på incidenter i enskilda länder snarare än på de övergripande mönster och värdesystem som upprätthåller diskriminering och förtryck. Det finns inte heller något internationellt människorättsorgan som har som särskild uppgift att bevaka förtryck på grund av sexuell läggning eller könsidentitet.

Det är därför dags att ta ett nytt steg. På samma sätt som det finns internationella konventioner för minoriteters rättigheter och för att undanröja all diskriminering av kvinnor bör det finnas en internationell konvention för att undanröja all diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet. En internationell konvention har flera viktiga fördelar. För det första skulle den förstås i sig vara en kraftfull markering av att människorätten är universell inte bara oavsett t.ex. nationalitet, kön eller religion, utan även oavsett

Fel! Okänt namn på

sexuell läggning och könsidentitet. För det andra skulle den vara en allmänt erkänd internationell standard som kan underlätta reformarbetet i de länder där det finns en politisk vilja att avskaffa diskriminering. För det tredje skulle uppföljningen och tillsynen av konventionens efterlevnad utgöra en värdefull internationell bevakning av området. Konventionen bör ta sin utgångspunkt i FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna och FN:s konventioner om medborgerliga, politiska, ekonomiska och sociala rättigheter. Det är därför naturligt att den ingår i FN:s konventionssystem. Innehållet bör innefatta vissa minimikrav på konventionsstaternas straff-, organisations-, mötes- och tryckfrihetslagstiftning samt vissa minimiåtaganden vad gäller familjerättsligt erkännande av samkönade relationer samt medborgares diskrimineringskydd gentemot det allmänna. Konventionsstaterna bör också vara förhindrade att införa ny lagstiftning som särbehandlar medborgare med avseende på sexuell läggning eller könsidentitet.

I en samtid när FN-systemet endast med stor svårighet förmår diskutera frågor om sexualitet i allmänhet och homosexualitet i synnerhet kan det tyckas utopiskt att föreslå en sådan FN-konvention. Det är dock viktigt att ha en tydlig vision och sätta upp tydliga mål, även när det inte verkar möjligt att förverkliga målen inom den närmaste tiden. Ett första steg mot en konvention är att tillsammans med andra länder verka för en resolution i FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna mot förtryck på grund av sexuell läggning och könsidentitet. Sverige bör därför snarast ta ett internationellt initiativ på lämpligt sätt i denna fråga.

Sverige bör också agera inom FN-systemet på annat sätt för att föra in homosexuellas, bisexuellas och transpersoners situation på dagordningen. Bland annat bör Sverige driva på för att frivilligorganisationer som arbetar för homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter blir delaktiga i FN-systemet på samma sätt som andra organisationer, t.ex. genom konsultativ status vid FN:s ekonomiska och sociala kommitté Ecosoc. Likaså bör Sverige verka för att FN:s utvecklingsprogram UNDP uppmärksammar hbt-frågor i sin årliga kartläggning av utvecklingssituationen i världens länder. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 26 oktober 2010

Maria Lundqvist-Brömster (FP)